

Sygn. akt II K 58/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie II Wydział Karny w składzie:

Przewodnicząca: SSR Małgorzata Olejarczyk

Protokolant: starszy sekr. sądowy Ewelina Kazberuk

Oskarżyciel – funkcjonariusz z (...) Skarbowego w O. W. P.

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2018 r.

sprawy **A. R.**

s. A.'a i A. z domu J.

ur. (...) w K.

oskarżonego o to, że:

będąc Prezesem Zarządu, tj. osobą odpowiedzialną za sprawy gospodarcze i (...) sp. z o.o. z siedzibą w S., poprzez swoje działanie polegające na zawarciu umowy o dzierżawę powierzchni w lokalu o nazwie (...) mieszczącym się przy ul. (...) w K., celem organizowania w nim gier na automatach, w dniu 29 listopada 2016r. urządził bez wymaganego zezwolenia i w miejscu do tego nie przeznaczonym, tj. w ww. lokalu gry na automatach o nazwie A. (...) F. X. nr (...) i R. G. nr (...) naruszając dyspozycje określone w art. 6 ust. 1, w art. 14 ust. 1 oraz w art. 23a ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych (j.t. Dz. U.2016.471),

tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.

I. oskarżonego **A. R.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to z mocy art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. skazuje, zaś na podstawie art. 107 § 1 k.k.s. wymierza mu karę grzywny w wysokości 150 (stu pięćdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość każdej stawki na kwotę 100 (stu) złotych;

II. na podstawie art. 30 § 5 k.k.s. i art. 29 pkt 2 k.k.s. orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci automatów do gry oraz wyjętych z nich środków pieniężnych zapisanych pod pozycją 15/18 księgi przechowywanych przedmiotów tutejszego Sądu;

III. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa zwrot kosztów sądowych w całości, w tym opłatę w kwocie 1500 (jeden tysiąc pięćset) złotych.

Sygn. akt. II K 58/18

UZASADNIENIE

A. R. (1) został oskarżony, o to że będąc Prezesem Zarządu, tj. osobą odpowiedzialną za sprawy gospodarcze i (...) sp. z o.o. z siedzibą w S., poprzez swoje działanie polegające na zawarciu umowy o dzierżawę powierzchni w lokalu o nazwie (...) mieszczącym się przy ul. (...) w K., celem organizowania w nim gier na automatach, w dniu 29 listopada 2016r. urządził bez wymaganego zezwolenia i w miejscu do tego nie przeznaczonym, tj. w ww. lokalu gry na automatach o nazwie A. (...) F. X. nr (...) i R. G. nr (...) naruszając dyspozycje określone w art. 6 ust. 1, w art. 14

ust. 1 oraz w art. 23a ustawy z dnia 19 listopada 2009r. o grach hazardowych (j.t. Dz. U.2016.471), tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

W dniu 13.11.2015 r. W. W. (1) (wynajmujący) zawarł umowę najmu powierzchni użytkowej 3 m² lokalu M. K. (...)- (...) K., ul. (...) lok. 1 i 2 z PTAK Spółka z .o. z siedzibą w S. reprezentowaną przez Prezesa Zarządu A. R. (2) (najemca).

Tego samego dnia w w/w lokalu zainstalowano automaty o nazwie A. (...) F. X. nr (...) i R. G. nr (...).

W dniu 29 listopada 2016 r. funkcjonariusze Urzędu Celnego w O. Oddziału Celnego w B. przeprowadzili kontrolę wyżej wymienionego lokalu, ustalając, iż znajdują się tam automaty o nazwie A. (...) F. X. nr (...) i R. G. nr (...). Automaty były włączone i gotowe do użycia. Funkcjonariusze Służby Celnej podjęli działania, które polegały na oględzinach zewnętrznych tych urządzeń. Automaty nie posiadały numerów poświadczeń rejestracji lub innych oznaczeń świadczących o ich legalności.

Funkcjonariusze kierując się posiadaną wiedzą, pozyskaną w toku wcześniejszych kontroli stwierdzili, iż urządzenia znajdujące się w tym lokalu działają prawdopodobnie na zasadach i w sposób wyczerpujący przepisy ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych. Eksperyment procesowy nie mógł zostać przeprowadzony, bowiem po zakredytowaniu automatu przyciski na konsoli automatu nie były aktywne, a na ekranie monitora wyświetlił się komunikat o otwartych drzwiach. Przedmiotowe automaty oraz znajdujące się w nich środki pieniężne zostały zatrzymane do sprawy.

Z opinii biegłego wynika, iż gry na zatrzymanych automatach były realizowane na urządzeniach komputerowych. Organizowane były w celach komercyjnych - wymagały wniesienia opłaty za gry. Są grami komercyjnymi – pozwalają lub pozwalały na realizację wypłat wygranych bezpośrednio do wypłacanych przez każdy automat – monetami oraz wypłat poza automatami. Oferowane gry mają charakter losowy – wynik każdej pojedynczej gry jest zależy od przypadku oraz – po uruchomieniu gry – o jej wyniku decyduje algorytm gry. Grający nie ma żadnego wpływu na końcowy wynik pojedynczej gry. W tym sensie każda pojedyncza gra ma charakter losowy. Gry zawierają element losowości – programy gier są napisane – standardowo - z wykorzystaniem procedur losowych (pseudolosowych). Automaty umożliwiają przeprowadzenie rozliczeń finansowych prowadzonych gier w oparciu o stany liczników. Każdy automat oferuje gry mające cechy gier na automatach, o których mowa w ustawie – powinien zatem podlegać pod jej wymogi.

Lokal przy ul. (...) w K. nie widnieje na liście dozwolonych kasyn gry podanej przez Ministerstwo Finansów dla województwa (...).

(...) sp. z o.o. z siedzibą w S. nie występowała do ministra właściwego do spraw finansów publicznych z wnioskiem o udzielenie koncesji na prowadzenie kasyna gry, w którym mogłyby być urządzone gry na automatach na podstawie przepisów ustawy o grach hazardowych.

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie: protokołu z przebiegu prowadzonego w drodze eksperymentu procesowego doświadczenia odtworzenia przebiegu gry na automacie k. 14-19, protokołu przeszukania lokalu M. K. (...)-(...) K., ul. (...) lok. 1 i 2 k. 9-10, spisu i opisu rzeczy znalezionych w toku przeszukania k.11, umowa najmu k.12, protokół instalacji automatów k.13, protokół oględzin automatów k. 20- 25, opinia k. 52a- 57, wykaz wydanych koncesji na prowadzenie kasyna gry k. 71-73, informacji z Ministerstwa Finansów k. 363.

Oskarżony A. R. (1) w złożonych wyjaśnieniach nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wskazał, iż urządzenia, o które chodzi w sprawie czyli symulatory nie podlegają pod ustawę hazardową, gdyż nie przynoszą żadnego dochodu, nie można na nich niczego wygrać, żadnych punktów czy pieniędzy, gry na nich nie mają charakteru losowego, ponieważ jest to tylko gra czasowa o stałym czasie gry. Po upływie wykupionego czasu gry wszystko się kasuje. Ostateczny wynik każdej gry jest zerowy. Oskarżony wskazał, iż o tym, że na przedmiotowym urządzeniu nie

można prowadzić gry o wygrane pieniężne lub rzeczowe oraz o tym, że gry nie mają charakteru losowego, a zatem, że przedmiotowe urządzenie nie podlega pod ustawę hazardową posiada wiedzę z opinii sporządzonej przez biegłego sądowego z listy Prezesa Sądu Okręgowego w Słupsku, którą otrzymał wraz z przedmiotowym urządzeniem. Wskazał przy tym, że o powyższym jest informacja pisemna na urządzeniach, to znaczy, że po upływie wykupionego czasu wynik gry jest zerowy. Skoro znany jest wynik gry przed rozpoczęciem korzystania z danego urządzenia, to nie może być mowy o charakterze losowym. To że urządzenia eksploatowane przez spółkę (...) Sp. z o.o. nie podlegają pod przepisy ustawy hazardowej stwierdzono i potwierdzono w prawomocnych orzeczeniach sądowych, które go utwierdziły co do legalności ich użytkowania. (k. 347v-348)

Sąd zważył, co następuje:

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego, w których nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, albowiem są one sprzeczne ze zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Przede wszystkim nie można zgodzić się z twierdzeniem oskarżonego A. R. (2), iż automaty, które wykorzystywała jego firma nie podlegały pod gry hazardowe, gdyż nie przynosiły żadnego dochodu, nie można na nich wygrać punktów czy pieniędzy, a gry na nich nie mają charakteru losowego, ponieważ jest to tylko gra czasowa o stałym czasie gry. Zdaniem Sądu wskazywane przez oskarżonego argumenty należało uznać jedynie za przyjętą linię obrony.

Sąd przyznał walor wiarygodności zeznaniom B. K. – funkcjonariusza Służby Celnej, który realizował czynności kontrolne w dniu 29.11.2016 r. Świadek wskazał, iż automaty wyglądem przypominały urządzenia wykorzystywane do organizowania gier hazardowych. Automaty nie posiadały numerów poświadczeń rejestracji lub innych oznaczeń świadczących o ich legalności. W momencie wejścia funkcjonariuszy do lokalu, obydwa automaty były włączone.

Świadek zeznał, iż kierując się posiadaną przez funkcjonariuszy wiedzą, pozyskaną w toku wcześniejszych kontroli stwierdzili, iż urządzenia znajdujące się w tym lokalu działają prawdopodobnie na zasadach i w sposób wyczerpujący przepisy ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych. Fakt ten spowodował, że postanowiono przeprowadzić eksperyment kontrolny. Zarówno na pierwszym jak i drugim automacie eksperyment procesowy nie mógł być przeprowadzony. Przyciski na konsoli automatu były nieaktywne, a na ekranie monitora wyświetlił się komunikat o otwartych drzwiach. Automat został prawdopodobnie zdalnie zablokowany. Jego zdaniem obydwa automaty były typowymi automatami do gier hazardowych. (k. 43v)

Zeznania świadka B. K. odnośnie tego, iż zatrzymane automaty działają na zasadach i w sposób wyczerpujący przepisy ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych potwierdziła opinia biegłego sądowego A. C. z zakresu mechaniki technicznej, ogólnej budowy i eksploatacji maszyn, teorii maszyn i mechanizmów techniki komputerowej.

W opinii biegły wskazał, iż gry na zatrzymanych automatach były realizowane na urządzeniach komputerowych. Gry na każdym automacie umożliwiały wpłatę przez jeden z akceptorów. Wpłacona kwota jest przeliczana na punkty (...). O możliwości gry na każdym automacie decyduje tylko niezerowy stan liczników (...). Gry zawierają element losowości – programy gier są napisane – standardowo – z wykorzystaniem procedur losowych (pseudolosowych). Gry mają charakter losowy, grający na wynik pojedynczej gry nie ma żadnego wpływu. Wynik każdej gry jest zależny od programu gry i jest dla grającego nieprzewidywalny. Automaty umożliwiają lub umożliwiały (czego dowodzą liczniki w (...)) bezpośrednie wypłaty wygranych monetami. Automaty pozwalają na prowadzenie wypłat poza automatami. W automatach są dodatkowe układy blokujące różne funkcje automatów (możliwość wpłat, dostęp do menu, kasowanie punktów...). Oferowane gry od grającego nie wymagają żadnej zręczności. Wymagana jest jedynie minimalna umiejętność manualnej obsługi klawiatury (monitora), której zręcznością nazwać nie można. Czas prowadzenia gier w żaden sposób nie jest uzależniony od zręczności. Czas prowadzenia gier w żaden sposób nie jest limitowany wpłatami. Gra na każdym automacie nie ma żadnych cech zręcznościowych i nie jest symulacją gier. Gry odbywają się w trybie realnym (za pieniądze). Biegły wskazał, iż każdy automat oferuje gry mające cechy gier na automatach, o których jest mowa w Ustawie – powinien zatem podlegać pod jej wymogi. (opinia k. 52a-57).

Sąd w całości podzielił powyższą opinię albowiem została ona sporządzona przez osobę dysponującą fachową wiedzą w tej materii oraz jest logiczna i spójna. Wykonana została w sposób rzetelny, udzieliła logicznych i rzeczowych odpowiedzi. Opinia została sporządzona w oparciu o akta sprawy, oględziny i badanie dowodów rzeczowych. Ponadto nie była w toku postępowania kwestionowana.

W świetle powyższego w ocenie Sądu nie można mieć wątpliwości, że gry na badanych urządzeniach mają charakter losowy przy uwzględnieniu treści art. 2 ust. 3 ustawy o grach hazardowych, który stanowi, iż grami na automatach są gry na urządzeniach mechanicznych, elektromechanicznych lub elektronicznych, w tym komputerowych oraz gry odpowiadające zasadom gier na automatach zarządzane przez sieć Internet o wygrane pieniężne lub rzeczowe, w których gra zawiera element losowości.

Sąd co do zasady nie kwestionował zeznań świadka W. W. (1) – dzierżawcy lokalu przy ulicy (...) lok. 1 i 2. Zeznał on, iż automaty zostały wstawione w dniu 13.11.2015 r., nie był przy ich instalacji i nie wie kto je zainstalował. Wcześniej w jego lokalu nie było automatów. Umowę dzierżawy najmu powierzchni użytkowej zawarł z p. W. - przedstawicielem firmy (...) Sp. z o.o.". Świadek wskazał, iż z tego tytułu otrzymuje kwotę 150 złotych. Wystawia fakturę do 10 dnia miesiąca na firmę (...) Sp. z o.o. i p. W. ją odbiera. Nie przyjmuje dodatkowych pieniędzy, tylko za dzierżawę. Dodał, iż nie był świadkiem żeby ktoś otwierał i zasiliał automaty pieniędzmi. Nie był również świadkiem żeby w automatach zabrakło pieniędzy na wygrane. Świadek dodał, iż on automatów nie włącza i nie wyłącza, nie posiada do nich kluczy. Świadek podkreślił, iż z tego co wie automaty nie wypłacają wygranych pieniężnych, bo są to symulatory czasowe. Na automacie widnieje nr telefonu i jeżeli padnie jakaś wygrana, gracz dzwoni pod ten numer telefonu. Oskarżony podkreślił, iż nie zna zasad gry na automatach. Nie wie czy właściciel automatów posiada zezwolenie na urządzenia i prowadzenie gier na automatach. (k.5v-6)

W powyższym zakresie tut. Sąd w pełni podziela pogląd wyrażony przez Sąd Najwyższy w wyroku z 16 marca 2017 r. sygn. akt V KK 21/17, że działalność w zakresie gier na automatach, w rozumieniu art. 2 ust. 3 ustawy z 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. Nr 201, poz. 1540 ze zm.), zarządzana bez stosownej koncesji oraz poza kasynem gry, jest zawsze działalnością nielegalną. Dlatego też, każdy kto spełnia powyższe kryteria zakwalifikowania go jako zarządzającego grę hazardową, bez względu na formę prawną oraz gdy miejscem urządzenia gry nie będzie kasyno gry, narusza przepisy ustawy karnoskarbowej.

Czyn z art. 107 § 1 kks może zostać popełniony umyślnie, zarówno w zamiarze bezpośrednim, jak i ewentualnym. Z zamiarem ewentualnym mamy do czynienia w sytuacji, kiedy sprawca przewidując możliwość popełnienia czynu zabronionego, godzi się na jego popełnienie. W świetle powyższych rozważań, nie ulega wątpliwości, iż oskarżony, co najmniej przewidywał możliwość popełnienia czynu zabronionego. Zapoznanie się przez oskarżonego z publikacjami, orzeczeniami i opiniami w zakresie zarządzania gier na automatach świadczy niewątpliwie o jego wątpliwościach co do istniejącego stanu prawnego.

W ocenie Sądu nie można uznać zatem, że oskarżony działał w ramach nieświadomości karalności, o której mowa w art. 10 § 4 KKS, czy też w błędzie co do ustawowego znamienia przestępstwa skarbowego, o którym mowa w art. 10 § 1 KKS. Nie działał również w usprawiedliwionym błędnym przekonaniu, że zachodzi okoliczność wyłączająca bezprawność.

Reasumując, w niniejszej sprawie bezspornym jest, że oskarżony A. R. (1) nie prowadził swojej działalności w oparciu o koncesję na prowadzenie kasyna gry. Działał w (...) Sp. z o.o. siedzibą w S., która na podstawie stosownych umów dzierżawiła niewielką powierzchnię do wstawienia automatów. Automaty były poza jakąkolwiek kontrolą wstawione w miejscach, które swoim wyglądem daleko odbiegały od kasyna gry i były udostępniane graczom. Ponadto oskarżony nie posiadał żadnych zezwoleń na prowadzenie działalności w zakresie gier losowych lub gier na automatach, po ich zarejestrowaniu przez naczelnika urzędu skarbowego. W ocenie Sądu Prezes tej Spółki tj. oskarżony A. R. (1) doskonale wiedział, że urządzał gry na automatach wbrew przypisom ustawy o grach hazardowych. Zajmując się organizowaniem gier oskarżony musiał sobie zdawać sprawę, że prowadzenie gry na automatach było możliwe tylko w formie kasyna gry i za zezwoleniem, a nie w formie podnjęcia niewielkiej powierzchni, na której ustawiono automaty.

Zachowanie oskarżonego z pewnością było w pełni przemyślane i świadome, a na jego korzyść w żadnym wypadku nie mogą świadczyć pojedyncze opinie prawne czy wybiórczo wybrane jednostkowe orzecznictwo. Wskazać w tym miejscu należy, że opinie, na które powołuje się oskarżony tworzone były na zlecenie lobby hazardowego i co oczywiste musiały być zgodne z oczekiwaniami zleceniodawców.

Należy również podkreślić, iż (...) Sp. z o.o. reprezentowana przez oskarżonego A. R. (1) nigdy nie działała legalnie, tj. nie posiadała żadnych zezwoleń na prowadzenie gier na automatach i nie poczyniła również żadnych starań, by zalegalizować swoją działalność.

Art. 9§3 kks wskazuje, iż za przestępstwa skarbowe odpowiada jako sprawca także ten, kto na podstawie przepisów prawa zajmuje się sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi danego podmiotu - oskarżony pełnił funkcję Prezesa Zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w S.. Sąd przypisał oskarżonemu popełnienie przedmiotowych czynów w formie urządzania gier albowiem automaty stanowiły własność spółki, która była stroną umów dzierżawy, oskarżony jako Prezes dysponował przedmiotowymi urządzeniami oraz decydował o ich umiejscowieniu i wykorzystaniu. Sąd uznał, iż oskarżony urządzał gry losowe, a mianowicie podejmował działania zmierzające do tego, aby mogły one się odbywać w postaci: wynajęcia lokalu, umieszczenie w nim automatu.

Sąd w całości uznał za wiarygodne dokumenty sporządzone przez funkcjonariuszy w ramach procedury kontroli. Brak było jakichkolwiek podstaw do ich zakwestionowania.

W świetle omówionego materiału dowodowego wina oskarżonego i okoliczności popełnienia zarzucanego mu czynu nie budzą wątpliwości.

W tym miejscu należy podkreślić, iż w dniu 1 kwietnia 2017 r. weszła w życie ustawa z dnia 15 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy o grach hazardowych oraz niektórych innych ustaw, która to ustawa znowelizowała art. 107 k.k.s. Zgodnie z dyspozycją art. 2 § 2 k.k.s. jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa skarbowego lub wykroczenia skarbowego, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy

W niniejszej sprawie pomiędzy datą popełnienia czynu, a datą orzekania nastąpiła nowelizacja ustawy będącej podstawą skazania. Porównując poprzednie i obecne brzmienie art. 107 §1 k.k.s. należy stwierdzić, że przepis ten uległ zmianom redakcyjnym. W brzmieniu sprzed 1 kwietnia 2017 r. przepis ten penalizował zachowanie polegające na urządzaniu lub prowadzeniu wbrew przepisom ustawy lub warunkom koncesji lub zezwolenia gry losowej, gry na automacie lub zakładu wzajemnego. Obecnie przepis ten brzmi następująco „kto wbrew przepisom ustawy lub warunkom koncesji lub zezwolenia urządza lub prowadzi gry hazardowe, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności do lat 3, albo obu tym karom łącznie”.

Zgodnie bowiem ze znowelizowaną wersją art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych: „grami hazardowymi są gry losowe, zakłady wzajemne, gry w karty, gry na automatach”. W odniesieniu do czynu będącego przedmiotem niniejszego postępowania należy więc stwierdzić, że zmiana art. 107 §1 k.k.s. była jedynie zmianą redakcyjną, a czyn zarzucony oskarżonemu nadal podlega ukaraniu na podstawie art. 107 § 1 k.k.s.

W dalszym ciągu działalność w zakresie gier na automatach może być prowadzona jedynie po uzyskaniu koncesji na kasyno gry co wynika z art. 6 ust. 1 w zw. z art. 3 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych, a urządzenia zabezpieczone w lokalu oskarżonego służą do gier na automatach w rozumieniu art. 2 ust 3 ustawy o grach hazardowych.

Zgodnie z dyspozycją art. 2 ust. 3 ustawy o grach hazardowych grami na automatach są gry na urządzeniach mechanicznych, elektromechanicznych lub elektronicznych, w tym komputerowych oraz gry odpowiadające zasadom gier na automatach urządzone przez sieć Internet o wygrane pieniężne lub rzeczowe, w których gra zawiera element losowości.

A wygraną rzeczową w grach na automatach jest również wygrana polegająca na możliwości przedłużania gry bez konieczności wpłaty stawki za udział w grze, a także możliwość rozpoczęcia nowej gry przez wykorzystanie wygranej rzeczowej uzyskanej w poprzedniej grze. (art. 2 ust. 4 cyt. Ustawy) Grami na automatach są także gry na urządzeniach mechanicznych, elektromechanicznych lub elektronicznych, w tym komputerowych, oraz gry odpowiadające zasadom gier na automatach urządzone przez sieć Internet organizowane w celach komercyjnych, w których grający nie ma możliwości uzyskania wygranej pieniężnej lub rzeczowej, ale gra ma charakter losowy. (art. 2 ust. 5 cyt. Ustawy)

Opinia biegłego nie pozostawiła najmniejszych wątpliwości, że w grach występował element losowości, bowiem grający na wynik pojedynczej gry nie ma żadnego wpływu. Wynik każdej gry był zależny od programu gry i był dla grającego nieprzewidywalny. Gry na automatach były urządzone w celach komercyjnych, bowiem automaty umożliwiały bezpośrednie wypłaty wygranych monetami oraz pozwalały na prowadzenie wypłat poza automatami. Czas prowadzenia gier w żaden sposób nie był uzależniony od zręczności. Gra na każdym automacie nie ma żadnych cech zręcznościowych i nie był symulacją gier.

Natomiast art. 14 ust.1 cytowanej ustawy stanowi, iż urządzenie gier na automatach jest dozwolone wyłącznie w kasynach gry na zasadach i warunkach określonych w zatwierdzonym regulaminie i udzielonej koncesji lub udzielonym zezwoleniu, a także wynikających z przepisów ustawy. Zgodnie z art. 23a cytowanej ustawy automaty i urządzenia do gier, mogą być eksploatowane przez podmioty posiadające koncesję lub zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie gier losowych lub gier na automatach oraz przez podmioty wykonujące monopol państwa, po ich zarejestrowaniu przez naczelnika urzędu celnego."

Nie ulega również wątpliwości, że oskarżony urządzał gry na automatach w sposób sprzeczny z przepisami obowiązującej ustawy o grach hazardowych. Bezspornym jest, iż oskarżony nie posiadał koncesji lub zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie gier na automatach, nie wykonywał monopolu państwa, oraz to, że automaty nie były zarejestrowane przez naczelnika urzędu celnego. (k.71-73, 363)

Uznając oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, Sąd wymierzył mu karę grzywny w wysokości 150 stawek dziennych po 100 zł. Określając wysokość stawki dziennej Sąd uwzględnił możliwości zarobkowe oskarżonego i jego obecną sytuację materialną. W ocenie Sądu wymierzona kara jest współmierna do stopnia zawinienia oskarżonego, jak i stopnia społecznej szkodliwości czynu oraz zadośćuczyni społecznemu odczuciu sprawiedliwości. Niewątpliwie okolicznościami obciążającymi jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu przejawiający się w charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra chronionego prawem jakim jest mienie Skarbu Państwa. Natomiast okolicznością łagodzącą jest niekaralność oskarżonego w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu (karta karna k.357)

Spełnione są ponadto stawiane karze zadania w zakresie prewencji generalnej i indywidualnej, to jest sprzyjanie kształtowaniu świadomości prawnej społeczeństwa poprzez wpływanie na wzmocnienie się przekonania, że naruszanie porządku prawnego nie uchodzi bezkarnie, a przeciwnie spotyka się ze sprawiedliwą karą.

Przy przestępstwach hazardowych z art. 107 § 1–3 kks przepadek ma charakter obligatoryjny, gdy dotyczy on dokumentu lub urządzenia do gry losowej, gry na automacie lub zakładu wzajemnego, środków pieniężnych znajdujących się w urządzeniu oraz wygranych, które na podstawie tego dokumentu przypadają grającemu, a także środków uzyskanych ze sprzedaży udziału w grze lub wpłaconych stawek.

Zatem należało zgodnie z art. 30§5 kks i art. 29 pkt. 2 kks orzec przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych w postaci automatów do gry oraz wyjętych z nich środków pieniężnych zapisanych pod 15/18 księgi przechowywanych przedmiotów tutejszego Sądu.

Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym opłatę w kwocie 1500 złotych.